

DIÀ A DIÀ

amb Déu

Núm. 232 2n trimestre 2014

El Senyor Déu m'ha donat un parlar que convenç, perquè, amb la paraula, sàpiga sostenir els cansats (Isaïes 50, 4).

La realitat que ens envolta sembla construir-se en fets, els nostres fets i els fets dels altres. Són llambordes amb les que es modela el nostre món. Per a una societat científica i pragmàtica, com la nostra, l'existència se sosté en allò que és palpable i verificable, com si tota la realitat fos, únicament, un espai lògic i matemàtic que es fomenta en esdeveniments mecànics.

Però, el cert és que, més enllà d'allò que ens construeix en la mecànica, hi ha una realitat que es conforma al voltant del llenguatge, al voltant de la paraula, que és també creadora d'espais i vides.

Les paraules tenen el poder de fer tangible un món pensat, de construir espais vitals i socials, i fins i tot de destruir-los. Amb les nostres paraules, i la nostra forma de construir-les en llenguatge, fem realitats tant o més tangibles que les mecàniques.

El poder de les paraules resideix en què allò que es diu pot convertir-se en una realitat, sobretot a base de la repetició insistent dels conceptes; de manera que, quan definim el significat del que ens envolta, a través de la semàntica, no solament expliquem, sinó que també construïm, fent del pensament articulat en mots un constructor d'espais que transforma la cosmovisió del nostre pensament, en la realitat que ens envolta.

Per això, per aquest poder creador del llenguatge, la paraula ha de ser mesurada, i ha de buscar un objectiu més gran que la xerra-

meca buida. Però no solament això, sinó que d'aquelles paraules que omplim el nostre pensament, esdevindran les realitats que acabem construint.

Amb quines paraules omplim el nostre cor? Amb quin llenguatge enfarfeguem les nostres ments?

Hi ha un llenguatge que construeix en el consol, en la inclusió, en el món de la fraternitat i la solidaritat, però hi ha una semàntica que enfonsa les obres d'aquest parlar, destrossant vides i construint espais on regna l'egoisme.

Més enllà dels problemes científics en els que, moltes vegades, es perden els teòlegs, aquest trimestre us vull proposar de caminar en la Paraula feta carn, en un Jesús que, amb el seu llenguatge, volgué construir una nova realitat consoladora, per a tots els homes i totes les dones. Aquelles sentències que les primeres comunitats acolliren com la seva Paraula, i que la memòria ens ha dut fins arribar a nosaltres, Paraules que, durant segles i segles, han tingut el poder de transformar les realitats de qui les acollia.

El cel i la terra passaran, però les meves paraules no passaran (Lluc 21, 33), i és que, la Paraula del Mestre és llenguatge creador, una semàntica de ha d'omplir els nostres cors i les nostres ments, per a ser, nosaltres també, creadors d'espais que facin realitat el Regne de Déu, amb justícia, pau i amor.

Bon viatge, a totes i a tots. Bon temps de reflexió, i que cada mot sigui Paraula que s'encarni en nosaltres per transformar la nostra realitat.

Marta López Ballalta

<p>E.P.B.C. (ESGLÉSIA PROTESTANT DE BARCELONA CENTRE) c/ dels Tallers, 26 - 08001 BARCELONA - 93-318 97 98</p>
--

Compte bancari: Triodos Bank c/c: **1491 0001 28 202713032**

(encara funciona el del

Banc Central Hispano, c/c: **0049 4700 35 2316974367**).

CULTES 2n trimestre 2014

<i>Diumenge</i>	<i>PREDICADOR</i>	<i>DIACA/AJUDANT</i>	<i>ORGANISTA</i>	<i>butlletí</i>
06/04/2014	Marta LÓPEZ	Lluïsa BRAÑA Daniel MARQUÈS - Marta HUCH	Benjamí CAPO	Caroli
13/04/2014	Marta LÓPEZ	Paquita GARCÍA Marta FREIXES	Elies CORTÈS	Alícia
20/04/2014	Marta LÓPEZ	Elia GONZÁLEZ Gastón JOHNSON	Esther RADUÀ	Samuel
27/04/2014	Judith PALLÀS	Lídia GUINOT Elisabet CORTÈS	Pablo TURÓN	Rubèn
04/05/2014	Marta LÓPEZ	Eliseo NAVARRO Cristina AKAMBA	Benjamí CAPO	Daniel
11/05/2014	Joel CORTÉS	Pepita SÁNCHEZ Esther RIÓN	Elies CORTÈS	Caroli
18/05/2014	Marta LÓPEZ	Lluïsa BRAÑA Daniel MARQUÈS - Marta HUCH	Esther RADUÀ	Alícia
25/05/2014	Marta LÓPEZ	Paquita GARCÍA Marta FREIXES	Pablo TURÓN	Samuel
01/06/2014	Àlex PALLÀS	Elia GONZÁLEZ Gastón JOHNSON	Benjamí CAPO	Rubèn
08/06/2014	Marta LÓPEZ	Lídia GUINOT Elisabet CORTÈS	Elies CORTÈS	Daniel
15/06/2014	Marta LÓPEZ	Eliseo NAVARRO Cristina AKAMBA	Esther RADUÀ	Caroli
22/06/2014	Samuel FABRA	Pepita SÁNCHEZ Esther RIÓN	Pablo TURÓN	Alícia
29/06/2014	Marta LÓPEZ	Lluïsa BRAÑA Daniel MARQUÈS - Marta HUCH	Benjamí CAPO	Samuel

Dimarts **1** **abril** **Marc 1, 15-18**

La Paraula creadora de Jesús comença per una crida, una crida que transforma la realitat d'aquell que la sent. Aquesta Paraula trastoca les nostres vides, les capgira per a transformar-nos en deixebles que segueixen el mestre, des de la conversió de tot el que som.

Dimecres **2** **abril** **Marc 2, 1-5**

El missatge de Jesús és la Paraula que perdona i acull, que des de la nostra immobilitat ens accepta, i ens dóna la capacitat de tornar a caminar. Perquè no hi ha bàlsam més guaridor que el perdó que vessa sobre nosaltres, una vegada i una altra, com si es tractés d'un oli que neteja les nostres ferides i ens ofereix la possibilitat de continuar endavant.

Dijous **3** **abril** **Marc 2, 13-17**

En les Paraules de Jesús hi trobem l'acolliment. Tal com som, sense crítiques, sense trobar-hi peròs, perquè en Jesús trobem aquell qui ens coneix i ens accepta, qui camina al nostre costat, més enllà de les nostres imperfeccions, per oferir-nos cada dia la possibilitat de canviar el que ens lliga a la malaltia.

Divendres **4** **abril** **Marc 4, 30-32**

El Regne de Déu, que Jesús va construir amb la seva Paraula, sembla petit, sembla insignificant, al costat de la grandiositat de la injustícia, però el cert és que, sense que sapiguem com, sense que el nostre esforç sigui cosa imprescindible, el poder de la Paraula creadora, creix i creix, i transforma les realitats.

Dissabte **5** **abril** **Marc 7, 15-23**

La legalitat de la puresa ens la vol fer construir amb els nostres fets, però la realitat és que el poble pur es construeix amb l'aliment de la Paraula creadora del Regne, no pas en les accions que se'ns poden demanar. D'allò que omplim el nostre cor, s'omplirà el nostre pensament i el nostre llenguatge.

Diumenge **6** **abril** **Marc 8, 1-6**

La compassió de Jesús ens construeix en un llenguatge que ens demana que donem del nostre pa. Perquè el miracle de compartir amb solidaritat transforma la realitat dels que pateixen fam. La Paraula de Jesús es preocupa pels que pateixen, no solament un mal espiritual, sinó la manca d'allò més necessari per la vida. Som cridats a compartir amb generositat el que Déu ens ha donat.

Dilluns **7** **abril** **Marc 8, 27-29**

Qui és Jesús? Al voltant nostre hi ha moltes definicions, però som nosaltres qui hem d'asseverar qui és per a nosaltres. En el nostre reconeixement d'Ell ens definim, perquè depèn de com el coneguem, així ens construirem com als seus deixebles. Si Jesús és per a nosaltres l'Ungit, la Paraula de Déu; aleshores, serem seguidors i treballadors del nou llenguatge, construït en Ell.

Dimarts **8** **abril** **Marc 8, 34-38**

Negar-nos a nosaltres mateixos no és pas deixar de ser, sinó transformar allò que som. Quan perdem la nostra vida el que fem es renunciar a la realitat construïda des del llenguatge de l'Imperi, per convertir-nos en noves criatures nascudes des del llenguatge de l'evangeli.

Dimecres **9** **abril** **Marc 10, 13-16**

Des del llenguatge de la infància, que omple amb imaginació el món que els envolta d'una realitat millor, des de la confiança sense fissures que acull la protecció de l'adult i accepta la seva paraula com a veritable, des de la innocència que no dubta, encara que el que l'envolti sembli negar el que se li diu, des d'aquí és des d'on hem de construir el Regne de Déu.

Dijous **10** **abril** **Marc 10, 23-27**

Déu pot i vol transformar la nostra realitat, però nosaltres hem de veure amb què omplim el nostre llenguatge. Si amb la crisi veiem els nostre temps únicament com una crisi econòmica, aleshores és que hem sucumbit al llenguatge dels diners, que asseguren que solament ells poden construir realitats felices. Per Déu no hi ha res impossible, però el nostre cor i la nostra ment ha de viure en aquesta confiança.

Divendres **11** **abril** **Marc 10, 42-45**

Si volem ser el poble del nou llenguatge, que parla evangeli no solament amb la boca, sinó amb la seva realitat de ser, aleshores hem de fer-nos els uns servidors de les altres. Perquè, en l'exemple de la Paraula que encarna i fa realitat el Regne de Déu, sabem que el servei és l'eix motriu del poble de Déu.

Dissabte **12** **abril** **Marc 11, 22-26**

La fe és el motor de la Paraula que construeix la nova realitat. Si "diem amb fe" transformarem la injustícia en justícia, el dolor en pau, i les nostres paraules seran bàlsam i consol per a un món que plora. Però la fe es diu des del perdó i l'acceptació de la ofensa, perquè la fe parla des de l'exemple de Jesús.

Diumenge 13 abril Marc 12, 1-12

Déu vol un poble que treballi per als altres, que doni fruits de benedicció per el món que Ell tant estima. En el missatge de Jesús va quedar rebutjat el poble que havia transformat la realitat de la Paraula de Déu en maledicció per als altres, per això van perseguir Jesús, per això el van matar.

Dilluns 14 abril Marc 12, 20-31

Allò que és llei, allò que és manament, a la fi és Paraula que vol construir una realitat d'amor que sostingui totes les relacions. Estimar a Déu, i estimar el proïsme, no hi ha altra Paraula per sobre d'aquestes. Perquè si les complíem, tota la resta s'hi afegiria sense esforç.

Dimarts 15 abril Marc 14, 22-25

La institució del Sant Sopar és molt més que el símbol de la nostra memòria, o el record d'un acte religiós. L'espai de la memòria es construí enmig de la relació fraternal d'un sopar, una taula compartida que serà el fonament de la nostra vida evangèlica, que vol compartir amb Jesús espais vitals.

Dimecres 16 abril Marc 14, 34-36

La Paraula de Déu no visqué en el món de les idees, ni en la irrealitat del patiment. En aquesta nit de Jesús a Getsemaní trobem una Paraula que plora i que demana. Que pateix tristor, però que accepta la voluntat del que ha de complir-se, perquè la Paraula que diu també fa, perquè la Paraula que predica la nova creació també la fa realitat.

Dijous **17** **abril** Marc 15, 33-34

És temps de santedat, és aquesta la setmana de la donació; és ara moment de mirar dins nostre i reconèixer amb quines paraules mirem el món. El patiment de la creu, l'abandonament que va sentir Jesús, pot ser una realitat a les nostres vides. En la foscor de la creu, podem dir que Déu ens ha abandonat, perquè Déu accepta les nostres paraules de dolor i patiment, i les acull, per oferir resurrecció en el seu moment.

Divendres **18** **abril** Lluc 23, 44-46

En el moment de la foscor, quan no hi ha sortida, Déu acull el nostre abandonament a les seves mans. La Paraula que va dir i transformar la realitat que l'envoltava, l'home que patí el dolor per voler construir una nova creació, és el nostre exemple de donació plena, a Déu i a la humanitat.

Dissabte **19** **abril** Joan 19, 30

La vida s'omple de les realitats que volem construir amb les nostres paraules, i a la fi del camí acceptem el moment dient: ja està fet, el que havia de ser va ser, i el que hagi de venir, de Déu vindrà. A la fi del nostre llenguatge, les últimes paraules són reflex d'allò pel que hem treballat.

Diumenge **20** **abril** Joan 20, 15-17

Després de la fosca nit de la mort, després del patiment i la donació, neix el nou dia de l'esperança que omple el món amb les Paraules d'una nova realitat. Però, no tothom la veu aquesta nova llum. Solament a aquells que en el patiment han seguit Jesús fins al Calvari se'ls ofereix el do de veure'l convertit en la realitat que va dir. El ressuscitat et crida, però has de sentir-lo des de les seves Paraules.

Dilluns **21** **abril** Mateu 4, 15-17

És des de la Pasqua que podem arribar a comprendre la globalitat de les Paraules de Jesús, que volien transformar la realitat d'un món de patiment. El Regne del cel és va acostar amb Ell, i per això ens penedim de les nostres paraules, per abraçar les seves i construir-nos com el nou poble de la benedicció.

Dimarts **22** **abril** Mateu 5, 3-11

Les benaurances han de ser paraules que acollim com a benedicció per a les nostres vides, unes paraules creadores de la nostra realitat, on ens sentim beneïts en qualsevol circumstància, però, alhora, han de ser també acollides com les nostres paraules per als altres, que beneixin i transformin la maledicció en què molts homes i dones es veuen abocats a viure.

Dimecres **23** **abril** Mateu 5, 14-16

Som llum, no pas per la nostra capacitat d'il·luminar, sinó perquè se'ns ha concedit el do de la llum divina que hem de reflectir al nostre voltant. Som llum perquè Déu ens il·lumina, som llum perquè hem acollit les Paraules de Jesús i les encarnem en el nostre viure.

Dijous **24** **abril** Mateu 6, 5-15

La nostra paraula per a Déu és la pregària del deixeble, que primer ha escoltat la seva veu. Per això, la nostra pregària ha de ser conscient que és en Jesús on se'ns ha obert la porta per accedir directament al Pare, que acull la malaptesa de les nostres paraules perquè Ell coneix el nostre cor. Prega en acció de gràcies, i en demanda perquè la justícia de Déu regni.

Divendres 25 abril Mateu 6, 25-34

Totes les nostres forces, tot allò que fem i pensem, ha d'estar inspirat en la recerca de la justícia del Regne de Déu, que es construeix amb el llenguatge de Jesús, que va viure en la confiança del sosteniment del Pare. Preguem perquè la seva justícia vingui, perquè en ella tothom o "totdon" podrà viure amb el que li és necessari.

Dissabte 26 abril Mateu 7, 1-5

Les nostres paraules es poden convertir en judici per als altres, en recriminació i reny, en rumor i discriminació. Però, com podem jutjar si som els primers que hauríem d'haver rebut un càstig? El perdó que hem trobat en Déu ha de presidir les nostres relacions, perdonant amb la nostra llengua, i sent conscients que, en la Paraula de Déu, veiem reflectides les nostres pròpies imperfeccions.

Diumenge 27 abril Mateu 7, 24-27

Si construïm les nostres vides en la Paraula de Jesús, aleshores ho farem sobre la roca segura. El llenguatge del món ens diu que desconfiem, però Déu ens demana que acollim com a veritables les seves Paraules, i la Paraula del seu fill. La nostra roca és Déu, i cap vent ni cap tempesta podrà fer trontollar el que Ell vol construir amb nosaltres.

Dilluns 28 abril Mateu 8, 23-26

La confiança es construeix amb la fe, una fe que ha sentit la Paraula i que, per això, pot veure el miracle. La fe escolta i creix, la fe allunya la por i afronta les dificultats amb la força de la Paraula creadora que ha transformat la seva realitat. Preguem perquè creixi la nostra fe en la seguretat de la Paraula de Déu.

Dimarts **29** **abril** Mateu 9, 27-29

Encara que moltes vegades no veiem la llum, encara que en tants i tants moments la foscor no ens deixi veure la sortida, hem de creure, creure en el Fill de Déu, fet Paraula seva, perquè en Ell la llum s'obrirà a nosaltres per omplir-nos. Mirem amb fe, encara que no hi veiem.

Dimecres **30** **abril** Mateu 9, 36-38

En el Regne de Déu hi ha molta feina, però són pocs el qui volen abandonar les seguretats de les paraules d'aquest món, per a transformar-se en la nova realitat que ens ofereix la Paraula de Déu. Escoltem Jesús, i pregunem perquè el Senyor transformi vides que treballin per portar la seva justícia a totes i a tots.

Dijous **1** **maig** Mateu 11, 25-30

La càrrega de Jesús és fàcil, però no perquè sigui una tasca sense entrebancs, ni perquè el treball no sigui fatigós; la càrrega de Jesús és fàcil perquè la missió ve empesa per la revelació, pel coneixement del Déu que acull els cansats, per donar-los repòs, pau i forces.

Divendres **2** **maig** Mateu 13, 24-30

Moltes vegades dins els nostres espais comunitaris jutgem qui és el blat o el jull, però ens podem plantejar la paràbola des d'una altra perspectiva: en tots nosaltres hi ha fruit de blat o de jull. Arribarà el dia de la sega, i allò de mal fruit que hi ha en nosaltres serà tret per Déu, i solament donarem blat.

Dissabte 3 maig Mateu 16, 6-12

El legalisme entra dins del cor com el llevat, va creixent i creixent, sense que ens adonem de com impregna el nostre pensament. Quines paraules escoltem? D'això ens adverteix Jesús. El discurs de la injustícia s'amaga rere la lògica de la humanitat, i fa créixer dins nostre un pensament que s'allunya de la Paraula de Déu.

Diumenge 4 maig Mateu 18, 21-35

Què donarem? Allò que hem rebut o una justícia pròpia que es cobra, en dret, allò que a nosaltres ens ha estat perdonat? Demanem de Déu el perdó per les nostres errades, però no perdonem aquell que ens ha ofès a nosaltres? És més important el nostre orgull que l'exemple que Déu ens ha donat? Hem rebut de gràcia, donem de la mateixa manera.

Dilluns 5 maig Mateu 20, 1-16

No hi ha mesura en Déu, el Pare ens estima a totes i tots de la mateixa manera, no hi ha crida petita, ni feina poc retribuïda. Servim en allò pel que hem estat cridats, i rebrem la paga del seu amor. No mirem al nostre voltant, no jutgem ni cataloguem els altres. La Paraula del Déu d'amor es dona sense mida, perquè el seu amor és igual per a totes les seves criatures.

Dimarts 6 maig Mateu 21, 28-32

La Paraula nia en les persones que compleixen la voluntat de Déu, més enllà de les etiquetes amb les que carreguen. Podem donar una aparença sense màcula, però el Senyor mira els nostres cors, i ens coneix. Si hem sentit la seva Paraula, hem de caminar en ella, encara que ens costi, encara que la queixa sigui la nostra primera reacció, perquè les forces les traurem de la veu de Déu que ens crida a treballar.

Dimecres 7 maig Mateu 23, 1-8

Quantes vegades hem dit, i no hem fet? Quantes vegades les nostres paraules diuen una cosa però els nostres fets en diuen una altra? La coherència de la Paraula de Déu ha de ser el motor de les nostres accions. Si el nostre llenguatge diu una cosa, però les nostres accions en diuen una altra, fem mentir el Crist, Aquell que ens serví fins a la mort.

Dijous 8 maig Mateu 23, 16-22

La crítica als fariseus és al seu llenguatge, que justifica les seves pròpies accions. Per més que amb les nostres paraules vulguem legitimar-nos, allò que és fora de la voluntat de Déu, ho és. Podem jurar per això, però per allò no, perquè considerem això més sant que allò altre. La santedat de tot resideix en Déu que, a la fi, és qui està per sobre de tot.

Divendres 9 maig Mateu 23, 23-28

Amb el nostre llenguatge podem crear una aparença de bondat que enganyi els qui ens envolten. Amb allò que diem podem intentar amagar els nostres defectes i les nostres incoherències, però la mirada de Déu penetra més enllà d'aquest miratge, per veure'ns per dins, i no hi ha en Ell recriminació perquè fallem, sinó en el nostre amagar-nos rere les paraules de la hipocresia.

Dissabte 10 maig Lluc 4, 1-13

L'episodi de les temptacions és la lluita de dos llenguatges, el de Déu i el de la injustícia que s'amaga rere el raonament lògic. En l'exemple de Jesús trobem aquest engany que el discurs del món pot contenir, és en la Paraula de Déu que ens podem alliberar pel treball i el seguiment.

Diumenge 11 maig Lluc 4, 18-21

L'ideari programàtic de la missió de Jesús es construeix en el llenguatge de la llibertat. Una llibertat que obre el món dels oprimits per les malalties o pels imperis, cap a la nova realitat de l'any de remissió del Senyor. En la vida de Jesús hi trobem aquestes paraules fetes realitat per a totes i tots.

Dilluns 12 maig Lluc 6, 27-36

El canvi radical al qual som cridats comença en "l'escoltar", perquè és quan hem sentit la Paraula que hi podem respondre. Perquè Déu ha vessat sobre nosaltres mots de perdó, justícia i misericòrdia, perquè els interioritzem i s'encarnin en les nostres vides en ells.

Dimarts 13 maig Lluc 6, 45-46

Del llenguatge en què omplim el nostre cor, construirem les paraules que governaran les nostres vides. Allò que guardem dins nostre serà allò que parlarem, per això hem de treballar per omplir-nos de la Paraula que s'encarna a través de l'Esperit Sant.

Dimecres 14 maig Lluc 10, 23-24

Se'ns ha concedit un gran do, el do de veure a Jesús, el do d'escoltar la seva paraula, però aquest regal no és pas un fi per nosaltres mateixos, ans al contrari. Així com hem sentit i escoltat, som cridats a transformar el món que ens envolta, perquè altres persones vegin i escoltin a Déu.

Dijous **15** **maig** Lluc 10, 30-37

La paràbola del Bon Samarità és arxiconeguda, i moltes vegades, de tant haver sentit aquestes paraules, han perdut el poder transformador que contenen. Per això et proposo que canviïs els personatges: un comercial anava a Barcelona, i el van assaltar, van passar un cristià i el director d'una ONG, però no el van ajudar. Més tard una prostituta és parà i el va socórrer. Canvia ara?

Divendres **16** **maig** Lluc 11, 9-13

La confiança en la Paraula de Déu, dita i viscuda en Jesús, ens ha de ser alè per esperar del Senyor el millor per nosaltres. Molt sovint les respostes no són les que esperem. Moltes vegades és el silenci allò que escoltem. Però, en tot tràngol, en tot moment de patiment, en Ell trobarem la força per tirar endavant.

Dissabte **17** **maig** Lluc 12, 13-15

El llenguatge de l'economia ens diu que el nostre valor és aquell que s'adquireix a través de les nostres possessions, que la seguretat de la nostra vida es funda en la capacitat de mantenir-nos; però, el cert és que tota vida és digna, més enllà del que té o pot aconseguir. Quina és l'essència de la meua vida? Moltes més que allò que tinc, més aviat és allò que sóc.

Diumenge **18** **maig** Lluc 12, 16-21

En què esmerçarem les nostres forces? A què dedicarem els nostres recursos? Naixem i morim, i allò que aquí construïm aquí és queda, però allò de perdurable que per l'eternitat ens acompanyarà és el que neix de la Paraula de Déu, és allò tan intangible com l'amor i la donació als altres.

Dilluns **19** **maig** Lluc 12, 35-40

La vetlla és la crida d'un evangeli que no vol que ens adormim, perquè amb la confiança de l'insensat esperem a demà per escoltar la Paraula. Però, Jesús ens insta a transformar-nos avui, a canviar ara, perquè el demà és un futur fugaç, que pot escapar-se de les nostres mans.

Dimarts **20** **maig** Lluc 14, 8-11

En quin lloc ens veiem? Quina importància creiem tenir? Des de la humilitat de la servitud és que ens hem de concebre, perquè qui sóc jo perquè Déu s'hagi acostat a mi i m'hagi escollit per ser part del seu poble? La nostra mesura no la dóna la comparació amb les altres persones, sinó amb el Déu que es feu home per mi.

Dimecres **21** **maig** Lluc 14, 12-14

Ens és més fàcil tenir relacions amb aquells que comparteixen amb nosaltres la dignitat i l'estatus que ofereixen els homes. Però, el llenguatge de Déu ens demana que ens oferim als qui no poden correspondre'ns, com ell ha fet en nosaltres. Algú pot pagar a Déu el deute de la nostra vida? Ell s'ha acostat a nosaltres, sabent que no podríem tornar-li res.

Dijous **22** **maig** Lluc 15, 4-7

Solament aquells que s'han sentit perduts han volgut ser trobats. Solament aquells que són conscients de la seva pròpia injustícia han volgut que la justícia de Déu es vessi sobre ells. Déu s'ha acostat a la seva humanitat, però solament aquells i aquelles que són conscients de la distància que els separava d'Ell podran ser trobats.

Divendres 23 maig Lloc 15, 11-32

La consciència de la distància que hi ha entre Déu i nosaltres és allò que ens fa conscients del gran do que hem rebut. Perquè si no hem sentit mai necessitat de perdó, si mai no hem cregut que mereixéssim misericòrdia, aleshores seran Paraules del llenguatge de Déu que no haurem après, i que, aleshores, no podrem compartir.

Dissabte 24 maig Lloc 16, 15-17

La llei volia construir un món de benedicció per a la humanitat, però els homes i les dones la convertiren en legalisme, un legalisme que va quedar abolit amb l'arribada de la Paraula, que ens va portar el Regne de Déu, on cap de nosaltres som dignes d'entrar-hi. No és el nostre esforç, és la gràcia del llenguatge de Déu que ens parla amb misericòrdia.

Diumenge 25 maig Lloc 17, 1-4

Moltes vegades pensem que allò que pertorba la pau de la comunitat de Déu és el mal que ocasionem els homes, però el cert és que la manca de perdó és més perjudicial que el mal comès, perquè els errors existeixen i amb ells hem de conviure, però si no som capaços de perdonar no podem restablir la pau.

Dilluns 26 maig Lloc 21, 1-4

La nostra ofrena a Déu no es comptabilitza amb diners, la nostra ofrena és allò que de grat oferim, donant-nos plenament a la missió del Regne. Podem donar molt o podem donar poc, perquè la mesura no és la quantitat sinó el compromís. La pregunta no és quant dónes, sinó com dónes.

Dimarts 27 maig Fets 1, 7-8

El do de l'Esperit Sant és el regal més meravellós que se'ns ha concedit. Jesús, el Déu fet home, visqué i parla des del mateix Esperit que se'ns ha donat a nosaltres; per això, seguir el seu exemple no és una utopia, sinó el camí de deixar-nos, cada dia, parlar per la presència plena de Déu a les nostres vides.

Dimecres 28 maig Joan 2, 13-19

El temple de Déu era el lloc de la seva presència enmig del seu poble, però aquest poble l'havia deshonrat, havia tacat la santedat de Déu convertint la seva casa en un lloc per fer diners i per oprimir. En l'Esperit ens hem de construir com a poble que veritablement manifesta la presència de Déu en la seva creació, fent sentir la seva Paraula, utilitzant el seu llenguatge creador de llibertat.

Dijous 29 maig Joan 3, 16-21

Déu envià el seu Fill per oferir la llum a la humanitat, una llum que ens porta per camins de perdó i misericòrdia, una llum que omple la nostra vida perquè la benedicció de la misericòrdia de Déu arribi a tots els racons. La condemna no és pas l'infern, sinó una vida allunyada del Déu de la llum.

Divendres 30 maig Joan 5, 19-23

En Jesús trobem, no solament el camí al Pare, sinó el seu coneixement. El Déu que és totalment diferent de nosaltres ha vingut a parlar-nos en el nostre idioma, a través de Jesús, perquè aprenguem d'ell les seves Paraules, perquè les acollim i puguem transformar-nos del nostre llenguatge al seu.

Dissabte 31 maig Joan 5, 30-33

D'allò que sentim n'hem de donar testimoni. Perquè aquell que ens parla ratifiqui les nostres pròpies paraules. Jesús donà testimoni del Pare, i ell el ratificà en la seva resurrecció. Fer la voluntat de Déu és sentir-lo i posar en pràctica la seva Paraula. La vida del seu Fill n'és l'exemple.

Diumenge 1 juny Joan 5, 37-40

Tota la Paraula de Déu, dita des del principi, és testimoni de Jesús, de la seva obra i les seves Paraules. És el Pare qui dóna testimoni que la seva vida és la de l'ungit de Déu. Nosaltres no hem sentit a Déu, no l'hem vist, però en aquell que ha donat testimoni seu, hem trobat la revelació del Pare.

Dilluns 2 juny Joan 6, 26-27

Què busquem en Jesús? La solució als nostres problemes? En Ell trobarem un aliment que no es posa a taula, però que ens omplirà de la vida del Déu de la misericòrdia, i que omplirà els nostres cors de generositat per oferir menjar a tot aquell que el necessita.

Dimarts 3 juny Joan 6, 35

Jesús és el nostre pa i la nostra aigua, en Ell trobem l'aliment i la beguda que necessitem per continuar cada dia endavant. No és místic, no és esotèric, és el fet que en la seva Paraula ens saniem del Déu que és vida per nosaltres.

Dimecres **4** **juny** Joan 6, 63

Les Paraules de Jesús no vénen de la carn, sinó de l'home nascut de l'Esperit. Són paraules que vivifiquen les nostres vides, que transformen les nostres realitats, i que ens duen als espais de llibertat que Déu ha ofert a la seva humanitat. Les seves Paraules són la font de la nostra respiració.

Dijous **5** **juny** Joan 7, 7

El món perseguí Jesús, perquè en el seu testimoni i en les seves Paraules hi havia denúncia. Les seves Paraules eren profètiques i oferien, als qui les escoltaven, la possibilitat d'entrar dins una nova realitat. El món no vol perdre als qui té esclavitzats, per això persegueix els qui denuncien les seves males accions.

Divendres **6** **juny** Joan 7, 16-18

Les nostres paraules han de construir-se en la realitat del llenguatge de Déu, perquè som els seus enviats, i les seves Paraules són les que han de brollar de nosaltres. No busquem agradar la humanitat, ni acontentar als que ens envolten; perquè no direm el que volen sentir, sinó allò que és Paraula de Déu.

Dissabte **7** **juny** Joan 7, 37-38

L'aigua que brolla del coneixement de Déu és aliment per als nostres cossos i les nostres ànimes. Aquesta aigua, que és veritable i que apaga qualsevol set se'ns ha ofert per compartir-la. Però el camí és llarg i, a vegades, ens quedem secs. Mirem Jesús, escoltem-lo, i tornaran a néixer brolladors d'aigua dins nostre.

Diumenge 8 juny Joan 8, 31-32

Solament el coneixement de la Paraula de Déu ens ofereix la llibertat de construir-nos com a noves criatures, que treballen per una comunitat alternativa, que es donen a un món que no els entén. Conèixer la Veritat, és conèixer a Déu, i Ell és la nostra llibertat.

Dilluns 9 juny Joan 8, 34-36

És en la Paraula de Jesús que se'ns ofereix la veritable llibertat, una llibertat que construeix un nou món, que omple de veritable sentit totes les paraules que diu i que fa. Hem estat fets lliures, no pas per fer el que vulguem, sinó per trencar les cadenes que ens impedeixen d'utilitzar el llenguatge de Déu.

Dimarts 10 juny Joan 8, 44-47

El mal que regna enmig d'aquest món no vol entendre les Paraules de Jesús, no vol obrir-se al nou llenguatge de Déu, perquè enmig de la construcció dels seus mots ha aconseguit esclavitzar la humanitat. Però, qui és de Déu sentirà la seva Paraula i s'alliberarà de les cadenes del mal que ens volen lligar a la mentida.

Dimecres 11 juny Joan 8, 54-55

Jesús és qui coneix el Pare. Si el nostre Déu no s'assembla al que ell explica, aleshores és que no coneixem a Déu. Si el dubte entra al nostre cor i el Pare ens sembla llunyà, solament hem de mirar Jesús per veure en Ell, i en el que fa, la glòria del Pare que ens ha vingut a mostrar.

Dijous **12** **juny** Joan 10, 17-18

El més meravellós de la donació de Jesús per nosaltres, és que ell posa voluntàriament la seva vida a la nostra disposició. Ell s'ofereix per nosaltres, amb la voluntat de poder transformar aquest món en un lloc millor. L'amor el va moure a deixar enrere tot el que era, per a ser un de nosaltres.

Divendres **13** **juny** Joan 10, 25-30

Som ovelles del Senyor, perquè quan ens va cridar vam sentir la seva veu. Estem guardats en les mans del Déu altíssim que té cura de nosaltres i ens ofereix bona pastura, perquè ens alimentem del seu llenguatge que transforma la nostra realitat.

Dissabte **14** **juny** Joan 11, 25-26

En Jesús tenim la promesa que no morirem eternament, però també la promesa que no morirem en vida, sinó que ens omplirà d'ell mateix per omplir-nos, a nosaltres, del veritable sentit del que significa viure. Encara que, en aquest món, podem patir fins a sentir-nos morir, sabem que en Jesús tot és tornarà de nou vida en nosaltres.

Diumenge **15** **juny** Joan 12, 44-50

En Jesús se'ns ofereix la Paraula veritable de Déu, en Ell, en els seus camins, les seves accions, i els seus discursos trobem l'essència del Pare que no ve a jutjar-nos, sinó a oferir-nos una nova realitat, pensada des de l'inici de la creació, per a tota la seva humanitat. Jesús és la llum que ens mostra el Pare d'amor.

Dilluns **16** **juny** Joan 13, 14-16

En l'exemple de Jesús nosaltres ens oferim els uns als altres com a servents. Però, no solament dins la nostra comunitat, sinó que ens donem al món per ajudar-lo i treballar per ell. Perquè en Jesús hem trobat el ple significat del servei, que no és servitud, sinó donació plena.

Dimarts **17** **juny** Joan 14, 1-7

Moltes vegades ens és fàcil de creure en un Déu que és allà al cel, lluny de la humanitat. Però, el nostre Déu és el que s'ha fet un de nosaltres, per mostrar-nos al Pare, per apropar-nos al que és, en realitat, totalment diferent de nosaltres. El camí de Jesús és un camí que porta al cel, però no després de la nostra mort, sinó en el mateix instant en què l'escoltem.

Dimecres **18** **juny** Joan 14, 23

La promesa que Déu habiti en nosaltres ens ha d'omplir de goig. Si estimem Déu i encarnem la seva Paraula, com a nou llenguatge creador, aleshores sabrem que Ell no ens abandonarà, no ens deixarà mai, i en cada pas, en cada nova etapa, ell serà amb nosaltres.

Dijous **19** **juny** Joan 14, 27

La pau de Jesús no és pas l'absència de guerra, sinó el benestar suprem d'estar reconciliats plenament amb Déu. Aquesta és una pau que ens porta a lluitar pel seu Regne, per fer justícia, per omplir de misericòrdia totes les vides. Una pau que ens calma el cor enmig de la lluita i ens dona forces per tirar endavant.

Divendres 20 juny Joan 15, 1-5

Ens aferrem a la Paraula viva, ens alimentem d'ella i del seu llenguatge alliberador que ens ofereix noves paraules, plenes de significat, per transformar les nostres realitats. Solament aferrats a Jesús podrem canviar el món, ell és la nostra vida que omple de veritat allò que nosaltres fem i diem, inspirats en ell.

Dissabte 21 juny Joan 15, 12-17

L'amor que ens uneix és el fet de que Jesús ens ha ofert la seva amistat. En ell ens unim els uns als altres, i en el seu exemple ens oferim, en servei, a la comunitat que ell ha format. És a través de l'amistat que ens ha estat donada que ens podem estimar, tal com ell ens va estimar a nosaltres.

Diumenge 22 juny Joan 15, 18-21

No som del món, perquè hem abandonat el llenguatge de l'Imperi per abraçar la Paraula de Déu que vol crear noves realitats de justícia i pau per tots i per totes. Per això el món no ens comprendreà, perquè segueix tancat dins el discurs enganyós de l'opressió.

Dilluns 23 juny Joan 16, 12-15

En l'Esperit som inspirats per sentir la veu de Jesús, que és Paraula de Déu, i veritat per a les nostres vides. Aquest és el do que se'ns ha concedit, que en les paraules de la memòria dels testimonis de la justícia de Déu, podem arribar a comprendre i encarnar allò que és el llenguatge transformador de la Veritat.

Dimarts **24** **juny** Joan 16, 20-22

El goig del qual parla Jesús no és pas el de la rialla vana de qui no viu dins d'una realitat de patiment, sinó la rialla d'aquelles i aquells que viuen en la confiança que la seva Paraula és veritat, i que en la seva resurrecció ha nascut una nova humanitat, que pateix per portar el Regne, però que triomfarà.

Dimecres **25** **juny** Joan 16, 31-33

La vida de Jesús és la de la humanitat compromesa que treballa pels altres, encara que no vulguin acollir-lo. En ell trobem les forces per tirar endavant nosaltres, quan tot es torça, quan tot ens falla. Ell va vèncer el món, i el seu Esperit ens acompanya perquè també sortim victoriosos de la lluita.

Dijous **26** **juny** Joan 17, 6-19

Jesús ens portà la Paraula de Déu, un nou llenguatge que ens ha transformat en noves criatures que viuen enmig d'un món al qual no pertanyen, no en el sentit de que som un éssers espirituals que no tenim carn, sinó en el fet que hem après el llenguatge de Déu i, per tant, tenim la capacitat de crear noves realitats de justícia i misericòrdia.

Divendres **27** **Juny** Joan 17, 20-26

Els que hem cregut per la paraula dels testimonis ens hem de construir en la unitat de l'amor que ens ha ofert a totes i a tots nostre Senyor Jesús. Una unitat que es manifesta en la presència de Déu entre nosaltres, més enllà de les nostres diferències, perquè la unitat és en l'amor, no en el pensament.

Dissabte 28 juny Joan 18, 36-37

El Regne de Jesús és el Regne de Déu que no s'imposa, sinó que crida i acull a aquells que senten la seva veu, aquells que són fills de la veritat. El Regne de Jesús no s'assembla als regnes dels homes, treballa des de la humilitat del servei per donar testimoni de la veritat dita en Paraula del Senyor.

Diumenge 29 juny Mateu 28, 18-20

En les nostres paraules aprenen els altres quina és la veu de Déu. En el llenguatge que construïm dibuixem davant els qui ens envolten el món que viu en el Regne del Cel. Com parlarem? Quin llenguatge creador utilitzarem? Fer deïebles és treballar amb aquells que volen escoltar la Paraula de Déu per alliberar el seu llenguatge de l'opressió d'un món que esclavitzava.

Dilluns 30 juny Joan 20, 31-31

Creure en Jesús és acceptar la seva Paraula i el llenguatge alliberador de Déu que ens ofereix, perquè els seus mots són vida nova, transformada, que potser es fa benedicció per als qui ens envolten. La memòria de la comunitat ha encarnat sempre, d'una forma renovada, el Jesús fet Paraula de Déu per nosaltres.

